

CHEMÂNDU-L PE ISUS SĂ ACȚIONEZE

Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Să ne plecăm capetele.

Tată ceresc, suntem atât de bucuroși că Te avem încă. Chiar dacă am pierdut toate celelalte, Te avem încă pe Tine și Tu ești veșnic. Îți mulțumim pentru lucrurile minunate pe care ni le-ai arătat în acest timp de seară. Îți mulțumim pentru această trezire, pentru locul acesta, pentru fratele Carlson și pentru frații lucrători din jur care încearcă să țină lucrurile în mod corect. Te rugăm din toată inima pentru ei, Doamne, ca să le dai o trezire aici, în Chicago. Noi o așteptăm.

Îndură-Te și iartă păcatele și greșelile noastre, fiindcă așteptăm aceasta. Doamne, fizic sunt obosit, dar în duhul mă simt proaspăt și Te rog să ne înviorezi pe toți, ca să fim gata pentru orice ne-ai pregătit pentru seara aceasta, fiindcă Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Vă puteți așeza. Acesta a fost un timp de învioreare pentru noi și îi sunt mulțumitor pentru câte a făcut pentru noi.

Aș vrea să-i mulțumesc acestei audiențe pentru bunătatea și cooperarea ei și pentru că au stat și au ascultat Cuvântul. Văd că după serviciul de duminică după-amiaza locul este plin din nou, motiv pentru care sunt recunoscător.

Vreau să vă mulțumesc pentru darurile pe care mi le-ați trimis prin Billy Paul: o cutie cu prăjituri, o cutie cu bomboane, o cutie cu alune și câte și mai câte. Sunt daruri mici, dar înseamnă foarte mult pentru noi și le apreciem pe toate. Mi se pare că au spus că s-a adunat și un dar de dragoste, dar nu de aceea am venit aici și cred că voi știți cu toții aceasta după toți acești ani. Adevărul este că banii aceștia

nici nu ajung în mâna mea, ci merg direct la misiunile pe care mă pregătesc să le fac peste ocean.

Voi merge în Norvegia și Suedia, iar de acolo, în Danemarca și sus în Finlanda.

În continuare, vom merge să-l vedem pe fratele Mattsson, în Kenya și Tanganica, unde îi vom vizita școlile. Fratele nostru a lucrat din greu în acele școli, fiindcă s-a dus acolo să ducă Evanghelia, iar eu îl voi vizita cu slujba pe care mi-a încredințat-o Domnul. De acolo voi încerca să ajung în China și în Japonia, în partea cealaltă a lumii. Aceasta vom face cu darurile de dragoste pe care le-ați adunat și pentru care vă mulțumesc.

Cam nouăzeci la sută din adunarea noastră de aici din Chicago sunt norvegieni sau suedezi și pot spune că sunt oameni foarte amabili. Eu voi pleca din Chicago la Tucson, Arizona, pentru că acolo locuiesc. Gazda mea din Tucson este o suedeză, doamna Larson, și cred că este prezentă în seara aceasta aici. Încă nu am văzut-o, dar ea trăiește aici în Chicago. Este o femeie foarte cumsecade și are un soț foarte amabil, ceea ce apreciez foarte mult. Doresc ca Domnul să-l binecuvânteze din belșug pe fratele Carlson și la fel pe oamenii de afaceri creștini și pe toți frații lucrători de pretutindeni. Rugăciunea mea sinceră este ca Domnul să binecuvânteze locul acesta și să facă din el un loc de salvare în care să se poată retrage orice refugiat, ca să se simtă în siguranță.

Eu nu am avut intenția să rănesc pe nimeni prin Mesajul ascuțit și tăietor pe care l-am adus, iar dacă totuși am făcut-o, Îl rog pe Domnul să mă ierte, fiindcă nu aș vrea aceasta pentru nimic în lume. Totuși, eu sunt un întemnițat al acestui Cuvânt și trebuie să stau pe El. Și nu vorbesc doar ca să-i fac pe oameni să se simtă rău sau ca să-i rănesc, ci o fac ca să le atrag atenția, ca să-i fac să privească și să vadă. Uneori ceea ce spun îi provoacă și cam nouă din zece se duc și cercetează Scripturile, iar Dumnezeu face restul. Cercetați Scripturile, și dacă vreodată voi spune ceva contrar acestei Scripturi, sunteți obligați să veniți la mine și să-mi spuneți. Acesta este motivul pentru care încerc să vă explic Scripturile și vă spun exact ceea ce spun.

Am venit la voi obosit pentru că am avut interviuri și adunări de două ori pe zi, dar vă spun sincer că regret un singur lucru: că nu l-am cunoscut mai devreme, pentru că am propovăduit Evanghelia de când am avut douăzeci și doi de ani. Mi-aș fi dorit să încep să predic de când am învățat să vorbesc, de când eram doar un copil, fiindcă am pierdut ani atât de prețioși. Dacă sunt printre noi tineri, sper să vadă unde am greșit eu și să înceapă de la zece ani, nu de la douăzeci și unu sau de la douăzeci și doi de ani, ca să nu privească în urmă cu regret, ca mine.

Rugăciunea mea este ca Domnul să fie cu voi.

Eu nu pot să spun că sunt predicator, pentru că în primul rând nu am nici o educație. Când cineva spune „pastor,” aceasta înseamnă că are o diplomă sau un titlu de doctor în divinitate sau ceva. Dar eu am fost trimis de Domnul la copiii Săi bolnavi, așa că îmi place să exprim din toată inima mea tot ce știu despre El. Dacă greșesc, rugați-vă pentru mine, fiindcă eu nu sunt infailibil, nu sunt fără greșeli, ci sunt fratele vostru și mă încred în Dumnezeu care a făcut totul. Astfel, rugăciunea mea este ca El să spună un cuvânt sau să facă ceva care să vă facă să credeți în El.

Nu demult, cineva a vrut să-mi dăruiască o sumă mare de bani, dar eu i-am spus: „Nu pot accepta banii aceștia, fiindcă nu aș ști ce să fac cu ei.” Era o mie de dolari.

„Ți-i dăm pentru tine, nu pentru biserică,” au spus oamenii aceia. Păi, aceasta este o fundație. Totul merge pe numele bisericii, dar este un fond special pentru deplasările peste ocean. Acesta este motivul pentru care darurile nu sunt impozabile și sunt folosite strict în acel scop. Administratorii și trezorerii sunt în seara aceasta aici și mă ascultă.

Deci ei au zis: „Banii aceștia sunt pentru tine și familia ta.” Era un CEC și nu l-am putut accepta, așa că i-am întrebat:

„Vreți să mă faceți fericit?”

„Sigur că da.”

„Și pot să fac ce vreau?”

„Sigur.”

„Atunci ajutați-mă să plătesc călătoria peste ocean. Haine avem, pentru că oamenii ne-au dat o mulțime de haine și ce să mâncăm avem. Cu acestea ne descurcăm, de aceea cu banii vreau să fac altceva.”

„Este în ordine. Fă tot ce vrei cu ei, dacă aceasta te bucură.”

„Ei bine, lucrul acesta mă face bucuros,” am răspuns eu. Dragoste! Eu apreciez aceasta și doresc ca Domnul să vă binecuvânteze din belșug. Dacă treceți vreodată prin Jeffersonville, opriți-vă și pe la mine, fiindcă mă voi bucura. Să nu uitați că biroul rămâne în Jeffersonville, chiar dacă locuiesc în Tucson. Billy Paul este acolo tot timpul și știe unde să mă găsească. Să zicem că acum sunt în Tucson, iar după o oră primesc o vedenie de la Domnul și voi fi în drum spre Hawaii, pentru că mă duc oriunde mă trimite El. Nu în altă parte, ci unde mă trimite El. Rugați-vă pentru mine, și dacă nu ne vom mai vedea pe partea aceasta, ne vom vedea pe partea cealaltă. Amin.

În seara aceasta aș fi vrut să vorbesc despre „Numărătoarea inversă,” care durează cam două ore și jumătate, dar din cauză că unii din prietenii mei trebuie să plece la drum după serviciul din seara aceasta, am renunțat. Și mulți dintre voi trebuie să ajungeți mâine dimineață la serviciu. Voi m-ați auzit vorbind săptămâna aceasta și mi-a făcut plăcere să fiu cu voi, iar în seara aceasta voi face tot posibilul să nu spun nimic care să vă rănească.

Înainte de a ne apropia de Cuvânt, să ne rugăm.

Dumnezeule îndurător, uitându-mă la oamenii aceștia de aici, mă gândesc că este posibil ca pe unii dintre ei să nu-i mai revăd. Poate este ultima adunare, fiindcă unii sunt în vârstă și la anul când voi reveni s-ar putea să nu mai fie.

Doamne, în seara aceasta sunt printre noi bolnavi pe care dacă nu-i atingi, vor muri. Nici eu nu voi mai fi mult timp aici, pentru că nu știm când vom trece, de aceea trebuie să fim sinceri și să ne amintim Cuvântul lui Dumnezeu care spune: „...că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu.” (Romani 8.28).

Eu voi citi din Cuvânt, pentru că aceasta-i tot ce pot face: să citesc din Cuvânt, după care voi vorbi ceva care să-i salveze pe cei nesalvați din locul acesta. Îngăduie ca Cuvântul lui Dumnezeu să fie real pentru ei, astfel încât să te accepte ca Mântuitor personal. Și fie ca Duhul Sfânt să vină printre noi, să ne vorbească și să facă lucrările lui Dumnezeu, confirmând Cuvântul Său prin semne. Îndură-Te, Tată, pentru că atunci când viața aceasta se va sfârși și vom ajunge la Viața veșnică, Îți vom fi recunoscători. Acolo, în Viața fără sfârșit, vom sta la picioarele Tale și ne vom uita la Tine care ne-ai iubit. Până atunci, Te rugăm în Numele lui Isus să ne păstrezi sănătoși și bucuroși, ca să Te iubim pe Tine.

Haideți să deschidem Bibliile la Evanghelia lui Marcu capitolul 4 și să citim de la versetul 35. Dacă vreți, puteți să vă notați, fiindcă știu că mulți își notează textul din care vă vorbește predicatorul. Eu aș vrea să citesc acest text scurt și să vorbesc puțin despre El, pentru că aceasta îmi mișcă inima. Deci **Marcu 4.35-41:**

„În aceeași zi, seara, Isus le-a zis: „Să trecem în partea cealaltă.”

După ce au dat drumul nordului, ucenicii L-au luat în corabia în care se afla și așa cum era. Împreună cu El mai erau și alte corăbii.

S-a stârnit o mare furtună de vânt care arunca valurile în corabie, așa că mai că se umplea corabia.

Și El dormea la cârmă pe căpătâi. Ucenicii L-au deșteptat și I-au zis: „Învățătorule, nu-Ți pasă că pierim?”

El S-a sculat, a certat vântul și a zis mării: „Taci! Fără gură!” Vântul a stat și s-a făcut o liniște mare.

Apoi le-a zis: „Pentru ce sunteți așa de fricoși? Tot n-aveți credință?”

I-a apucat o mare frică și ziceau unii către alții: „Cine este Acesta de Îl ascultă chiar și vântul și marea?”

În seara aceasta voi vorbi puțin din acest text, și voi lua titlul: **„Chemându-L pe Isus în scenă!”** Deci să-L chemăm în scenă.

Îmi imaginez cam cum Se simțea, pentru că avusese o zi grea și era obosit. Vorbise mult, îi învățase pe oameni despre pilda seminței de muștar și multe altele și vindecase bolnavi, așa că fizic era epuizat. Cei care au aceste lucruri în viața lor, știu ce mult te obolesc și cum trebuie să fi fost și pentru El.

Să nu uitați că în Duh era Dumnezeu, dar după trup era un Om, și pentru că trupul Lui era omenesc, era supus ispitelor și bolii exact ca trupurile noastre. În Duh era Dumnezeu, iar după trup era Om și a spus: *„Eu și Tatăl una suntem. Tatăl locuiește în Mine.”* (Ioan 10.30; 14.10).

Când a fost botezat de Ioan în Iordan, Duhul lui Dumnezeu S-a coborât peste El, în chip de porumbel, iar un Glas din cer a zis: *„Acesta este Fiul Meu preaiubit în care*

Îmi găsesc plăcerea.” (Matei 3.16-17).

El, Dumnezeu a locuit în Hristos și „în El locuia trupește toată plinătatea Dumnezeirii.” (Coloseni 2.9). Dumnezeu însuși Se exprima prin Isus, pentru că Isus era manifestarea lui Dumnezeu. Puteți înțelege aceasta? (Adunarea spune: „Amin!”). Vedeți, nu sunt trei persoane, ci sunt trei atribute ale aceluiași singur Dumnezeu. Nu trei dumnezei, pentru că acesta este păgânism; nu Tată, Fiu și Duh Sfânt trei persoane, ci un singur Dumnezeu în trei manifestări sau descoperiri.

Dumnezeu ca Tată, Duhul, era în Stâlpul de Foc și lângă El nu putea sta nimeni. El era sfânt și nu era dată încă Jertfa pentru păcat, ci era doar o jertfă potențială, un înlocuitor.

Apoi, același Duh Sfânt, Tatăl, a venit jos în Fiul. Astfel, Cel care a locuit în Stâlpul de Foc, în slava Shekinah (în teologia evreiască și creștină, aceasta este slava prezenței divine reprezentată convențional prin lumină), a venit și a locuit într-un trup care era Fiul Lui, pe care L-a creat și L-a născut în formă de Om ca să poată fi Fiul lui Dumnezeu, al doilea Adam. El trebuia să vină prin pântecul unei fecioare, nu ca Adam, ca să plătească păcatul venit prin femeie. Acest Fiu era de fapt Emanuel, Dumnezeu cu noi, pentru ca prin acel trup fără păcat, să Se dea jertfă pentru omenire.

Duhul, viața, sunt în sânge. Când celula de sânge a animalului era ruptă, viața din ea nu putea veni înapoi peste închinător, pentru că era un animal. Animalele nu au suflet, doar oamenii au. Deci duhul nu putea veni înapoi peste închinător după ce aducea jertfa și o făcea sincer, mărturisind că credea că urma să vină Jertfa desăvârșită. Dar când a fost ruptă Celula de sânge a lui Isus Hristos, a ieșit Dumnezeu, pentru că El era Dumnezeu. De aceea Sângele Lui nu a fost nici evreiesc și nici al neamurilor, ci era celula creatoare de sânge a lui Dumnezeu însuși. Și prin acel sânge a făcut răscumpărarea păcatelor noastre, a curățit credinciosul și i-a șters toate păcatele ca și cum n-ar fi păcătuit niciodată. Dumnezeu le-a aruncat pe toate în Marea Uitării. Și același Dumnezeu care a fost în Isus Hristos este în credincios făcând aceleași lucrări pe care le-a făcut atunci,

pentru că este același Duh.

Vedeți, este un singur Dumnezeu, nu trei. Voi trinitarienii ați încurcat lucrurile și la fel ați făcut și voi, unitarienii, care spuneți despre El că este ca un deget al vostru. Da, El este un singur Dumnezeu, așa cum este degetul, dar cum poate fi El propriul Său Tată? Așa ceva nu se poate! Înțelegeți? Dacă Duhul Sfânt ar fi o persoană, iar Dumnezeu ar fi o altă persoană, atunci conform Evangheliei după Matei capitolul unu, Isus a fost un Copil nelegitim, cu doi tați, ceea ce înseamnă că și unii și alții sunteți greșiți.

El era Dumnezeu manifestat în trupul creat al Fiului Său, pentru că El L-a creat pe Fiul. Catolicilor, de unde ați scos învățătura că Fiul este veșnic? Așa ceva nu are sens! Cum este posibil să fie veșnic și în același timp să fie fiu? Un fiu are început, este născut, deci cum poate fi veșnic? Ceea ce este veșnic nu are nici început, nici sfârșit. Vai, vai! Dacă nu aceste denotațiuni au încurcat toate lucrurile, nu știu cine altcineva a făcut-o. Nu-i de mirare că oamenii nu cred și că nu știu în ce să creadă. Așa este. De aceea, ceea ce trebuie să facem noi este să ne întoarcem cu adevărat la Biblie. Da, exact aceasta trebuie să facem.

Ca Om, Isus era obosit fizic, istovit, dar ca Dumnezeu, din El a ieșit o putere. Voi ziceți: „Cum putea fi și Om și Dumnezeu?” Vedeți, aici este taina. După trup, El era Om, dar în Duh era Dumnezeu. Înțelegeți?

Cineva m-a întrebat odată: „Și atunci cui S-a rugat în grădina Ghetsimane?” „Am să-ți răspund dacă-mi răspunzi și tu la o întrebare: „Crezi că ai Duhul Sfânt?” „Da.”

„Atunci la cine te rogi? Unde este El când te rogi Lui? Dacă zici că Îl ai și este în tine, cum te rogi totuși la El?” Vedeți? Ei au niște idei după care se iau și astfel încurcă toate lucrurile.

Deci în Duh, El era Dumnezeu. Isus a spus în Ioan 3.13 că „*Nimeni nu s-a suit în*

cer, afară de Cel ce S-a coborât din cer, adică Fiul omului care este în cer.” Cum explicați aceasta? Vedeți? El spunea că este în cer și totuși stătea în fața celui bărbat pe pământ. Înțelegeți? Nu vedeți că El trebuia să fie Dumnezeu cel Omniprezent ca să poată vorbi așa? Sigur că El este prezent pretutindeni și cunoaște orice gând. Fiind Atotștiutor și cunoscând toate lucrurile, El poate fi Omniprezent. Înțelegeți?

El știa că a doua zi Îl aștepta o sarcină grea pentru că urma să plece în Gadara, unde era un om care-și pierduse mințile, un demonizat care trăia prin morminte și nu putea să ceară ajutor. El S-a îndreptat spre locul acela și cred că știa totul despre el, pentru că Tatăl Îl trimisese acolo. Și pentru că era obosit, S-a gândit să profite de ocazie și S-a dus să se odihnească puțin în corabie, în timp ce treceau marea. Era cam pe timpul acesta, seara. În timp ce El se odihnea, probabil că ucenicii se gândeau: „Acum, când ziua s-a încheiat, vom trece la treburile noastre obișnuite, pentru că El Și-a încheiat lucrarea pe astăzi.”

La fel fac și ucenicii de astăzi când se încheie trezirea: fiecare se întoarce acasă la biserica lui sau undeva și își reia treburile obișnuite. Aceasta au făcut ucenicii în timp ce Isus S-a dus să se odihnească puțin. Poate își aminteau de lucrările minunate pe care le văzuseră și se bucurau discutând unul cu altul, fiindcă îmi place să mă gândesc că se bucurau de trezirea pe care o avuseseră în ziua aceea.

Este ca atunci când Isus face ceva remarcabil, cum s-a întâmplat aseară, când l-a vindecat pe paralizatul acela, așa că a putut umbla. Desigur că atunci oamenii merg acasă și soțul și soția sau copiii vorbesc despre lucrurile acestea. Cred că aceasta făceau și ucenicii: discutau despre lucrurile pe care le văzuseră, despre ceea ce a făcut El, despre cum era El și cum dovedise că era Cuvântul făgăduit al lui Dumnezeu. Mesia le dovedise prin faptele și Cuvântul Lui că era Unul, pentru că cuvântul „Hristos,” înseamnă „Cel Uns.” El era Unul, pentru că în El locuia trupește plinătatea dumnezeirii, pe când ceilalți proroci avuseseră doar o parte din Dumnezeu.

Ei vorbeau despre felul în care El a dovedit prin Cuvântul pe care-L cunoșteau, că

era Cel așteptat. O, ce conversație plăcută trebuie să fi avut acei ucenici!

Poate unul din ei a zis: „Acum știm și suntem mulțumiți, deoarece credem că El este Mesia.” Ei credeau că El nu-i aude, fiindcă era în spatele corăbiei, așa că au zis: „Noi știm că El este Mesia, Unsul.” Apoi au discutat probabil despre atitudinea oamenilor și au zis: „Dacă noi, niște pescari analfabeți, am văzut cum se potrivesc toate în tablou și știm că El S-a identificat ca Dumnezeu, că este Mesia, cum de nu pot vedea intelectualii aceasta? Din ce cauză nu pot vedea? Unii oameni au crezut, dar alții nu!”

Păi la fel este și astăzi! Unii oameni cred, iar alții nu. Dar aceasta nu-L va schimba deloc pe El, pentru că este Același ieri, azi și în veci. Poate că unii oameni din vremea aceea au zis: „Știi, am vorbit cu câțiva oameni care au fost prezenți când a înmulțit pâinile acelea și peștii și ei au spus că numai IaHVeH putea face aceasta, pentru că numai El a dat pâine din cer poporului Israel. Cu siguranță Omul acesta este Mesia, fiindcă noi știm că Mesia va fi un profet și orice spune sau face, Cuvântul lui Dumnezeu este cu El. Acest Om este Mesia!” Amin. Îmi place aceasta.

„Acesta este motivul pentru care am încredere în El, fiindcă se va împlini tot ce a spus. Așa este. Acesta este Cuvântul Lui și orice va spune, se va împlini, pentru că *„cerurile și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.”*

Dar cei care erau de partea cealaltă spuneau: „Omul acesta este numai un ghicitor. Nu poate face nimic pentru că este doar un ghicitor!” Ziceau aceasta pentru că L-au văzut descoperind tainele inimii oamenilor și spunându-le exact ce au făcut, ce probleme aveau și ce se va întâmpla. Dar numai Dumnezeu poate să spună totul întocmai.

Ghicitorul poate ghici ceva și să facă ceva ca să te convingă, dar acesta este diavolul. Oricine știe aceasta. Dar nu ați văzut niciodată un ghicitor care să adeverească Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că ei nu pot face aceasta. Ei doar înșală, fiindcă primesc ceva de undeva. Aceasta este viața lor.

Dar acest Om a dovedit însă că era Mesia.

Vedeți, aceste două duhuri sunt atât de apropiate unul de celălalt încât dacă ar fi cu puțință, i-ar înșela chiar și pe cei aleși. Dar dacă sunt aleși, ei nu vor putea fi înșelați. Înțelegeți? Însă după cum spune Isus, în aceste zile din urmă, vor fi foarte apropiate unul de celălalt..

Bătălia este cu Satan. Și nu este purtată de cel ce sărută copilașii și îngroapă morții, ci de Cel ce are Sabia cu două tăișuri. El este chiar în mijlocul bătăliei. Aceasta contează. Acolo este mijlocul bătăliei; acolo stă vrăjmașul. Dar în spate nu este luptă și nu sunt muștrări, ci auzi doar: „Doctore Cutare, ne bucurăm de prezența ta! Reverend Cutare, sfinte părinte Cutare...” Oh, vai! Dar când ești în luptă, nu auzi decât: „Fățarnicul acela! Acel drac! Bătrânul Beelzebul! Acesta nu este decât diavolul!” Și de aici începe cearta de fiecare dată. Înțelegeți?

Desigur tânărul Ioan nu avea inima plină de teologie, așa că a spus ceva de felul: „Gândiți-vă că chiar aici, pe această corabie este Cel care a fost identificat de Cuvântul lui IahVeH, ca fiind Slujitorul Lui în care Își găsește plăcerea. Ce sentiment de siguranță ne dă aceasta!”

Oh, dacă am putea prinde și noi această viziune, în seara aceasta! IahVeH însuși, Cel care a făcut cerurile și pământul, Se află chiar pe corabia vieții noastre, pentru că Duhul Sfânt este chiar IahVeH în formă de Duh în voi. Înțelegeți? Duhul Sfânt este Dumnezeu însuși în voi, pentru că Isus a spus: *„În ziua aceea, veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu, că voi sunteți în Mine și că Eu sunt în voi.”* (Ioan 14.20). Oh, Doamne!

Tot ce era Dumnezeu, a fost turnat în Isus și tot ce era Isus, a fost turnat în Biserica Sa, pentru că în ziua cincizecimii S-a împărțit pe Sine. Stâlpul de Foc, slava Shekinah, a venit jos și S-a împărțit peste ai Săi și niște limbi ca de foc au fost văzute peste fiecare din ei. Acela era Duhul Sfânt, Dumnezeu, identificându-Se prin ființe umane. Amin.

Ce sunet scump se aude când vorbim despre Darul Său măreț! Desigur, noi știm că atunci când conducem pe autostradă sau facem orice altceva, Isus este în corabie. Amin. Cel care poate face orice minune, Cel care poate face orice vrea, Se identifică în felul acesta că este El însuși.

El este în micuța noastră barcă în timp ce navigăm pe curentul vieții, fiindcă și astăzi este la fel ca atunci. Noi simțim aceasta în timp ce navigăm pe apele agitate ale vieții. Așa cum spunea poetul acela suedez: „Când voi trece dincolo de Iordan...” Gândiți-vă că atunci când veți ajunge la Râu, El va fi acolo, pentru că a zis: *„Nu te voi lăsa și nu te voi părăsi!”* Ce făgăduință!

Ei erau în barcă după trezire și se bucurau de rezultatele ei, cum facem și noi astăzi. Între treziri este așteptată întotdeauna o agitație, un fel de presiune, ceva care va aduna biserica împreună. Dumnezeu procedează întotdeauna așa ca să-și adune copiii împreună. Cred că lucrurile sunt pregătite, iar faptul că se va striga împotriva lor și nu vor fi de acord cu ei, va aduna Biserica împreună. Noi ne așteptăm să se întâmple și trăim în rezultatele mării treziri prin care tocmai am trecut, iar El Se odihnește.

El Se odihnea la fel cum a făcut atunci când a încheiat lucrarea din Geneza. Biblia spune: *„...și în ziua a șaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse.”* (Geneza 2.2). Vedeți, El Se odihnea pentru o lucrare mai mare care urma să înceapă în ziua următoare.

Aceasta cred că face și acum, așa că oamenii nu se mai agită și nu mai au entuziasmul de altădată. În urmă cu zece sau cincisprezece ani când a început, a fost una din cele mai lungi treziri pe care am avut-o. Istoria spune că o trezire nu durează mai mult de trei ani, dar noi avem această trezire de vreo cincisprezece ani; o trezire care a străbătut lumea.

Acum se pare că Se odihnește. Fiecare slujitor umplut cu Duhul privește în sus și zice: „Doamne Isuse, eu știu că se va întâmpla ceva, pentru că simt presiunea. Eu

Te iubesc și doresc să Te văd în pace. Ajută-ne, Te rog, pentru că suntem în așteptarea Ta.” Cam aceasta este atitudinea.

Și în timp ce ucenicii discutau despre cele întâmplătoare, deodată a venit necazul. Acesta este Satan care nu vă lasă să vă odihniți prea mult. Întotdeauna când discutați despre Domnul Isus și lucrările Lui, el va fi imediat acolo ca să vă întrerupă. Și din senin a apărut necazul. Corabia a început să se legene, pânzele au fost smulse, vâslele rupte și apa a început s-o inunde. Necazul era acolo! Vedeți, s-a întâmplat pe neașteptate. Toate șansele de supraviețuire erau spulberate, și deși L-au văzut făcând atâtea minuni, când a venit necazul nu și-au mai amintit de niciuna. Au uitat tot.

Acum aș vrea să vă întreb ceva ca un frate: Nu cumva aceasta este și atitudinea oamenilor de astăzi? Venim la biserică, strigăm și Îl laudăm pe Dumnezeu, vorbim Cuvântul și auzim făgăduințele; Îl laudăm pe Dumnezeu pentru lucrurile pe care le-a făcut, ascultăm mărturiile celor din jur: „Am fost orb, dar acum văd!” sau: „Doctorul mi-a spus că nu mai am mult de trăit pentru că am cancer, dar după două săptămâni sau după două zile, nu s-a mai găsit nici o urmă de cancer!” sau: „Am fost ținut în scaunul cu rotile fiindcă eram paralizat, dar acum umblu ca orice om normal!” dar numai să lovească puțin în casa noastră și imediat uităm de toată slava de care ne-am bucurat și de toate lucrurile mari. Aceasta este în noi. Dar acele lucruri se întâmplă cu un scop: ca să ne încerce. Cum? Prin probleme pe care nu le putem rezolva nici noi și nici medicii.

Ucenicii au încercat să tragă pânzele, dar vântul le-a tras înapoi; au încercat să vâslească, dar vâslele erau rupte; au alergat în mijlocul corăbiei, dar era plină de apă. Vedeți, Satan era hotărât să-i termine. Se gândea că Isus a adormit și nu era cu ei, așa că era momentul potrivit să se strecoare printre ei.

La fel este și astăzi. Satan vine imediat ce are ocazia. Înțelegeți? Tu mergi la doctor, iar el îți spune: „Nu se mai poate face nimic, este prea avansat. Nu avem nici un fel de medicamente pentru căderea nervoasă; nu avem nimic pentru problemele mintale; nu avem nimic pentru artrită; dacă îți dăm Cortizon, vei muri,

deci nu avem nimic. Leucemie? Nu putem face nimic." Atunci dai de necazuri.

Dar uitați-vă în urmă! Nu a vindecat El leucemia? Nu a vindecat El cancerul? Nu a făcut El toate lucrurile și n-a împlinit întotdeauna Cuvântul Său? Vedeți, când bărcuța noastră este lovită, dăm de necaz pentru că este fragilă și se umple de îndoieli.

Când au văzut că nu pot remedia situația, ucenicii s-au temut să mai stea jos în corabie. Exact așa este acum când avem temeri naționale, probleme în biserică sau orice alte probleme. Ne întrebăm disperați: „Ce putem face?” O, dacă ne-am putea aminti că El este în corabie! Dar voi întrebați: „Chiar este?”

Da, El este aici: *„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu.”* Și Cuvântul este *„Același ieri, azi și în veci!”* Ia-L pentru că acesta este Remediul! Este Medicamentul; este Remediul pentru orice cădere; este Remediul pentru orice cancer; este Remediul pentru orice nebunie; este Dumnezeu manifestat în Cuvânt. *„Cuvântul este Dumnezeu.”* Isus a spus că Cuvântul este o Sămânță, iar Sămânța care cade într-un pământ bun va aduce rod, așa că orice făgăduință va avea efect. Dar noi uităm aceasta, uităm că El este în corabie.

Ucenicii ar fi trebuit să știe că El știa tot ce urma să se întâmple. Credeți aceasta? (Amin). Sigur că știa. El a știut tot timpul ce urma să se întâmple, dar voia să le încerce credința.

El face uneori aceasta și cu tine și cu mine. Lasă să se întâmple anumite lucruri numai ca să vadă ce vom face. Credeți aceasta? (Amin). Scriptura spune că *„orice fiu care vine la Dumnezeu trebuie să fie încercat.”* Satan te va face să lupți pentru fiecare centimetru de pământ pe care îl pretinzi. Cu siguranță. Acesta este motivul pentru care Dumnezeu lasă să se întâmple anumite lucruri.

Ei erau foarte agitați, pentru că toate speranțele de supraviețuire erau năruite.

Pânzele erau smulse, vâslele erau rupte, iar valurile urcau și coborau corabia. Nu mai aveau nici o speranță! Dar chiar cu ei în corabie era Cel care S-a dovedit a fi Creatorul cerurilor și al pământului. Amin. El le dovedise prin semnele și minunile săvârșite că era Mesia; Dumnezeu le dovedise clar că era cu ei, dar deși El era chiar în spatele corăbiei, ei se temeau de moarte.

Glorie! Poate credeți că sunt un holly-roller. Știu că nu sună prea religios, dar mă face să mă simt bine s-o spun.

Vedeți? Ajutorul lor era chiar acolo, dar ei au uitat cu totul de El. Isus a dovedit că era chiar Dumnezeu, pentru că numai cu o zi înainte a creat pâine și pește sub privirile lor. Le dovedise clar că El era Creatorul, dar ei se îndoiau încă...

...Isus a zis: *„Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți.*

Dar dacă le fac, chiar dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți măcar lucrările acestea, pentru că ele mărturisesc despre Mine.” (Ioan 10.37-38). Oh, Doamne!

Dacă spui că ești creștin, Biblia spune cum trebuie să fie un creștin; dacă spui că ești credincios, Marcu 16 spune dacă ești credincios sau nu; spune ce trebuie să faci.

Isus a zis: *„Cine din voi Mă poate dovedi că am păcat?”* (Ioan 8.46). Păcatul înseamnă necredință. *„Dacă spun adevărul, pentru ce nu Mă credeți?”*

Biblia ne vorbește de fiecare mare mesager. Pentru toți găsim locul lor în Biblie. Acesta este motivul pentru care Duhul Sfânt ne-a vorbit mai dinainte în Biblie și știm că El este aici. Știm după ceea ce spune Scriptura și prin legitimarea dată. Noi vedem cum a acționat la început și vedem cum acționează acum, și știm că este Duhul Sfânt pentru că Se manifestă și adevărește Cuvântul lui Dumnezeu, făcându-

L viu.

Deci: „...lucrările mărturisesc despre Mine. Cercetați Scripturile, pentru că ele vă spun cine sunt Eu.” Ei ar fi trebuit să știe că același Dumnezeu care a putut crea pâinea, a creat și vânturile și valurile. Și dacă toate lucrurile Îl ascultau, oare nu trebuiau să-L asculte și valurile și vânturile? Amin.

Să nu uităm că El a creat și trupurile noastre, iar dacă este așa, nu trebuie să-L asculte și trupurile noastre? Amin. Predați-vă Lui gândurile, predați-vă Lui viața, predați-vă Lui credința și veți vedea cum trupul va asculta ce spune El și nu va mai bea. Dacă ești un fumător înrăit și nu ai reușit să te lași de fumat, deși ai încercat, predă-Te Lui și vei vedea că El va determina trupul să se supună Cuvântului. Da, domnilor. Tu trebuie să te predai Lui; trebuie să-L crezi. El a făcut trupurile noastre și ele se supun voii Lui. Credeți aceasta? (Amin). Dacă ești un creștin, trebuie.

Tu spui: „El face trupurile noastre să se supună? Părerea mea este că eu am acest drept asupra lui!” Dacă gândești așa, nu ești predat pe deplin Lui, dar dacă ești predat pe deplin Lui, nu mai ești al tău; ești mort față de tine și „*viața ta este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu,*” și pecetluită cu Duhul Sfânt. (Coloseni 3.3). Cum veți sta departe de lume? Eu cred că avem nevoie de o trezire, pentru că este nevoie ca viețile noastre să fie moarte și la fel gândurile noastre. Atunci aveți gânduri curate, iar pornirile vechi pe care le aveți înaintea, sunt moarte, iar „*viața ta este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu,*” și pecetluită cu Duhul Sfânt. Ce poziție! Ce asigurare! Oh, Doamne! Până când? Până la următoarea trezire? Nu! Până în ziua răscumpărării:

„Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.” (Efeseni 4.30).

Ce simțământ de siguranță să știm că Duhul Sfânt a schimbat natura noastră și dintr-o persoană rea am devenit un fiu al Lui! Amin. Acum știm că am trecut de la moarte la Viață, fiindcă vedem că Duhul Sfânt trăiește în noi propria Sa Viață.

Nu este de mirare că Pavel a spus că nu mai trăiește viața pe care a trăit-o înainte, ci zice: „...trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine.” (Galateni 2.20). Asta este! El a trecut de la moarte la Viață și Hristos era viu în el. Asigurat! În siguranță! Pavel trebuia să stea doar liniștit și să-L asculte, pentru că Hristos era Cel care conducea corabia.

Fiți atenți! Dumnezeu va face trupurile noastre să asculte de El, apoi va împlini ceea ce a spus în Ioan 6.54: „Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.” Gândiți-vă că trupul vostru îi este supus numai atunci când nu mai aveți voi controlul asupra lui și chiar dacă se transformă din nou în țărână, Dumnezeu îl va chema și îl va învia din nou făcându-l asemenea lui Isus Hristos cel înviat. De ce să vă îngrijorați? Dați-i pace dacă este în mâna lui Dumnezeu, pentru că El îl va învia în ziua din urmă. Amin. Aceasta este „Așa vorbește Domnul!” Este scris în Cuvântul Lui. De ce să vă îngrijorați de această corăbioară când El este în ea?

Dacă nu este, nu plecați în seara aceasta, de aici, până nu vine în ea, pentru că este periculos să navighezi fără El. Vei sfârși prin a te scufunda, dar dacă este cu tine nu te poți scufunda. Și chiar dacă te scufunzi, te vei ridica din nou, așa că vedeți care este diferența? Viața veșnică, Dumnezeu care a făcut toate lucrurile ca să-L asculte. O, cât îmi place acest cântec vechi!

Vânturile și valurile ascultă Glasul Lui:

„Taci! Stai liniștită!”

Toate trebuie să i Se supună! Toată natura trebuie să-L asculte pentru că El este Creatorul naturii. Amin.

Ucenicii se vedeau la capătul călătoriei lor. Vedeau că nu mai pot face nimic, iar aceasta i-a tras în jos: „O, în ce stare am ajuns! O, vom muri și nu vrem aceasta!

Nu vrem să ne scufundăm!”

Deodată, unul dintre ei a zis: „Stați puțin! V-ați gândit că El este chiar aici? Noi am vorbit despre El, am adus mărturii despre El și despre lucrările Lui mărețe, și am mărturisit că este Mesia. Dar El este chiar aici, cu noi!” Oh, glorie! Ce simțământ!

V-ați gândit că ați ajuns la capătul drumului? Cam cu opt luni în urmă, am avut o vedenie despre care am vorbit în mesajul „Cât este ceasul, domnilor?” Când am auzit acea explozie din vedenie, au venit șapte îngeri și m-au luat, așa că mi-am zis: „Probabil acesta este sfârșitul meu!” M-am dus la soția mea și i-am zis: „Nu știu, scumpo, dar s-ar putea ca acesta să fie sfârșitul meu, pentru că Domnul mi-a arătat în vedenie!” Câți ați ascultat banda? Sigur că ați auzit-o. Eu am spus: „Așa vorbește Domnul: este pe cale să se întâmple ceva!”

El nu îți spune întotdeauna ce înseamnă. Nu le-a spus nici profeților Săi din Vechiul și din Noul Testament. De multe ori, El le explica numai dacă voia să știe, altfel nu era treaba lor, așa că notau doar ce spunea El.

Dacă Dumnezeu nu ar fi venit în scenă cu cincisprezece minute înainte ca să plec, această biserică nu ar mai fi fost aici. Întrebați-l pe fratele Carlson. Dacă Domnul nu mi-ar fi vorbit, pot să vă spun în Numele Domnului că această biserică nu ar mai fi existat în următoarele șase luni. V-ați fi împrăștiat ca oile. Dar în marea Sa îndurare, Domnul mi-a vorbit, iar eu am venit și i-am spus fratelui Carlson. Totul s-a desfășurat dintr-o dată, iar fratele Carlson este aici, așa că puteți să-l întrebați.

O, sunt atât de bucuros pentru că El este în corabie în timp de necaz! Binecuvântat să fie Numele Domnului. Aș vrea să am destule cuvinte sau să am cuvintele potrivite ca să pot exprima ceea ce înseamnă El pentru noi, dar sunt fără cuvinte. Profetul spunea: „*Îl vor numi Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.*” Profetul a rămas fără cuvinte și a spus: „*Îl vor numi: Minunat.*” Nu mai avea alte titluri pe care să I le atribuie: „*Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.*” Amin. O, lăudat să fie Domnul Dumnezeul cel

tare, laHVeH!

În mijlocul acestei idolatrii, în mijlocul tuturor acestor ismuri, în mijlocul acestei confuzii și încurcături, noi Îl avem încă în corabie. Oh, în acest timp în care religia nu știe în ce direcție s-o ia, noi suntem bucuroși să știm că același Dumnezeu, cu aceeași slavă Shekinah, Același ieri, azi și în veci, este în corabie. Nu-i de mirare că David a strigat: „...nu mă tem de niciun rău, căci Tu ești cu mine în corabie.” (Psalmul 23.4). Amin.

O, ei au văzut aceasta! Au văzut atât de multe încât nu erau capabili să exprime tot. El era chiar lângă ei, iar acum este cu mult mai aproape decât a fost atunci. Este adevărat? (Amin).

„Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea; pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi... voi sunteți în Mine și Eu sunt în voi, până la sfârșitul lumii.” (Ioan 14.19-20).

Tu zici: „Pot să mă odihnesc pe această asigurare?”

Așa a spus Isus.

„Și cum pot ști?”

El a spus: „...lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.” Iată! Credeți aceasta? (Amin). El este Același ieri, azi și în veci.

Cred că în timpul când vine necazul trebuie să spunem la fel ca ucenicii Săi: „Haideți să-L trezim! Haideți să-L chemăm în scenă!” Oh, frați și surori, eu vă iubesc și vă spun adevărul! Dacă aveți un necaz în seara aceasta, El este aproape

și intră în scenă la o simplă mișcare a buzelor voastre. El va veni în scenă. Amin. Chemați-L pe Isus în scenă! Treziți-L pe Isus, pentru că El este cu noi și este Același ieri, azi și în veci.

Ucenicii au văzut Cuvântul biblic al lui Dumnezeu adevărat de El, și la fel L-am văzut noi, de aceea nu a fost greu să fie chemat în scenă. El stătea acolo și aștepta să fie chemat.

Mă întreb dacă nu cumva El este chiar în inima ta și așteaptă să-L trezești. Așa este. Oh, îmi place aceasta!

Oamenii de astăzi spun: „Dacă am ști! Dacă am fi siguri!” și adaugă: „Aceasta este așa și aceea este așa.” Dar ceea ce a spus El este Cuvântul Său; și El și Cuvântul Său sunt Același. Lăsați Cuvântul Lui să-L identifice!

Așa a putut dovedi El că era Dumnezeu: prin faptul că a făcut lucrările pe care I le-a dat Dumnezeu să le facă. De altfel a și spus: *„Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți!”* (Ioan 10.37). Vedeți cum L-a identificat?

Așa te identifice și tu. Dacă spui că ești creștin, dar în tine nu se vede identificarea unui creștin adevărat, înseamnă că ceva este greșit. Vedeți? *„Aceste semne îi vor însoți pe cei ce vor crede...”* Da, domnilor. Acolo nu scrie: **„Poate** îi vor urma,” ci: **„îi vor urma.”**

O, dacă am putea realiza că El este aici cu noi, Același ieri, azi și în veci! *„Iată că Eu sunt cu voi în toate zilele! Nu vă voi lăsa și nu vă voi părăsi, ci sunt cu voi până la sfârșitul lumii.”* El a spus aceasta în Matei 28.20. Și din nou: *„Nicidecum n-am să te las, cu niciun chip nu te voi părăsi.”* (Evrei 13.5).

Cum putem fi siguri? Prin Cuvântul Lui dovedit. El vrea să-L chemăm în scenă ca să

Se adeverească, așa că haideți să mergem să-L trezim pe Hristos în viețile noastre.

Cum poți să-L trezești pe Hristos? Crezând Cuvântul Lui. Credința Îl aduce în scenă. Chemați-L să-Și confirme Cuvântul! Să nu vă îndoiiți și să nu vă temeți! Nu faceți aceasta! Credeți-L așa cum este scris și lăsați-L să se împlinească, fiindcă Dumnezeu vă va dovedi că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. Noi slăvim un Dumnezeu invizibil!

Dacă ar urca aici pe platformă un om cu răni de cuie în mâini și cu urme de spini pe frunte, acela nu ar fi Dumnezeu. În timpul acesta din urmă, noi am avut de-a face cu mulți din aceștia, pentru că orice fățarnic poate face aceasta. Orice imitator, orice impostor o poate face, dar este un singur mod de a-L recunoaște pe Isus: după lucrările Sale.

Isus nu poate fi văzut în trupul în care încearcă să se prezinte unul sau altul spunând că ar fi El. Ei sunt aceia despre care scrie: *„Se vor ridica hristoși mincinoși și vor face semne și minuni...”* (Matei 24.24).

El va veni într-o zi: *„Căci, cum iese fulgerul de la răsărit și se vede până la apus, așa va fi și venirea Fiului omului.”* (Matei 24.27). Cum vom ști că El este cu noi în acea formă? Nu prin concepții intelectuale, nici spunând: „Eu cred!” pentru că toate acestea nu înseamnă nimic. Trebuie să se întâmple ceva în tine; trebuie să vină Duhul Sfânt care este adevărarea lui Dumnezeu. Dacă spui că ai Duhul Sfânt dar nu crezi fiecare Cuvânt de aici, înseamnă că este ceva pe dos cu duhul pe care-l ai. Duhul Sfânt a scris Biblia și El nu poate spune: „Nu am vrut să spun așa! Aici am greșit!” Nu, nu! El este desăvârșit.

Puteți vedea acum cum este identificat El? Dacă Biblia spune în Coloseni 1.15 că ne închinăm unui Dumnezeu nevăzut, înseamnă că Dumnezeu este invizibil. Credeți aceasta? (Adunarea spune: „Amin”). Înseamnă că dacă vine cineva cu urme de cuie în mâini, cu fum, sânge și altele, acela nu este Dumnezeu, pentru că noi ne închinăm unui Dumnezeu nevăzut. El a fost întotdeauna nevăzut până când

S-a arătat în Isus Hristos, este adevărat? (Amin).

Acum Dumnezeu cel nevăzut Se identifică în voi, pentru că sunteți templul Lui. „...trupul vostru este Templul Duhului Sfânt care locuiește în voi.” (1Corinteni 6.19). Așa spune Scriptura.

Stâlpul de Foc pe care L-a văzut Moise, nu era Dumnezeu cel nevăzut, ci era slava Shekinah. Ea Îl reprezenta pe Dumnezeu cel nevăzut care era aproape.

Când Ioan L-a botezat pe Isus, Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu cel nevăzut a venit jos în forma unei Lumini care semăna cu un porumbel. Acea era Dumnezeu cel nevăzut identificat în slava Shekinah.

Când au închinat templul, în zilele lui Solomon, același Dumnezeu nevăzut a venit acolo în Stâlpul de Foc, slava Shekinah. Acel Stâlp de Foc a intrat după perdea deasupra Sfintei Sfintelor. Slava Shekinah era identificată.

Când Pavel era pe drumul Damascului, Isus Hristos cel nevăzut, S-a identificat înaintea lui, în forma slavei Shekinah, o Lumină care a orbit ochii celui păcătos. Amin.

Aceași slavă Shekinah este în seara aceasta aici, Aceași ieri, azi și în veci, reprezentându-L pe Dumnezeu cel nevăzut și confirmând Cuvântul Său prin aceleași semne pe care a făgăduit că le va face. El a fost chemat în scenă.

Acum poți să-L chemi și tu în scenă și să-I spui: „Doamne Isuse, Te cred pe Cuvânt. Cred că în seara aceasta ești aici ca să mă ajuți pe mine. Te vreau în corabia mea; vreau ca marele Tău Duh Sfânt să vină la mine, pentru că sunt în necaz; sunt bolnav; sunt un păcătos și vreau să vii la mine să mă ajuți. Știu că aștepti să Te chem și o fac din toată inima.”

Haideți să ne plecăm capetele în timp ce vom face aceasta. Fiți respectuoși și rugați-vă ca niciodată. Toată lumea să se oprească pentru un moment și să se gândească. Cine ești? Ce ești? De unde vii și încotro te duci? N-ai vrea să ridici mâna dacă ești un păcătos care nu-L cunoaște pe Hristos, dar ai vrea să vină în corabia ta ca să te ajute în furtună? Ai vrea să fii amintit în rugăciune?

Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze și pe tine; și pe tine. Pe toți din clădire. Nu vreți să fiți amintiți în rugăciune și să vi se deschidă inima? Asta-i tot. Mărturisiți sincer și spuneți: „Doamne, sunt greșit, dar vreau să-Ți amintești de mine.”

Doamne Dumnezeule, Tu ai văzut acele mâini ridicate, iar eu stau aici pentru ei, între Viață și moarte. Îmi dau seama că în ziua judecății va trebui să dau socoteală pentru ceea ce fac acum, de aceea Te rog, Doamne, să îngădui să li se arate chiar acum marea slavă Shekinah și să nu-i mai părăsească niciodată pe tot parcursul vieții. Îngăduie ca atunci când vor trece prin furtuni sau prin orice necaz mic, slava Shekinah să fie acolo și ei să știe că poți fi chemat oricând.

În Scriptură scrie că ucenicii Te-au luat cu ei în corabie. Doamne Isuse, în seara aceasta Tu ești aici în forma Duhului Sfânt, și Te luăm în corabia noastră, prin credință, Dumnezeule. Ajută-ne, Dumnezeule! Îngăduie ca slava Shekinah să ni se arate și nouă și să ne dea pacea.

Nu știu ce altceva aș mai putea face, Doamne, însă Tu ai spus că „*Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis...*” și: „*Tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine.*” (Ioan 6.44,37), așa că Ți-i dau Ție ca ofrande ale întâlnirii de astăzi, și-i poruncesc Satanei să nu-i mai atingă din nou, pentru că sunt proprietatea lui Dumnezeu! Satan, ia-ți mâinile jos de pe ei, până vor fi capabili să se împotrivescă vrăjmașului! Da, îi poruncesc vrăjmașului să stea departe de ei! Fie ca dragostea Duhului Sfânt să-i ia în primire și să-i conducă la botezul în apă și cu Duhul Sfânt, pentru ca apoi să navigheze spre Împărăția lui Dumnezeu, până la venirea și arătarea în trup a Domnului Isus care va veni să-Și ia Mireasa. Ei sunt ai Tăi, Tată! Fie ca marele Dumnezeu al slavei Shekinah să fie cu ei acum și în veci, în

Numele lui Isus Hristos. Amin.

Un moment. Acesta este primul pas. Al doilea pas după ce L-ai acceptat este mărturisirea, pentru că El este Marele Preot al mărturisirilor voastre. El nu te poate ajuta dacă nu-L accepți mai întâi prin credință și faci publică mărturia Ta că El este Mântuitorul tău. Dacă te vei rușina de El aici și El Se va rușina de tine acolo; dar dacă nu te rușinezi de El aici, nici El nu se va rușina de tine acolo.

La încheierea adunării, cred că toți cei care L-au acceptat pe Hristos ca Mântuitor, ar trebui să vină pe platformă și să spună ce a făcut Dumnezeu în inimile lor.

„Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.” (Isaia 53.5).

În seara aceasta nu am împărțit numere de rugăciune. Nici aseară nu am făcut-o, dar a trebuit să mă rog pentru bolnavi. Câți bolnavi sunt aici? Aș vrea să ridice mâna. Dumnezeu vă cunoaște pe toți cei care sunteți bolnavi sau aveți alte probleme. Să credeți!

Aș vrea să stați liniștiți pentru câteva minute, pentru că este ceva mare!

Dacă este prezent cineva care nu crede, îl provoc în Numele lui Isus Hristos să vină aici și să creadă. Dacă știe o altă cale decât aceea a Cuvântului lui Dumnezeu, vreau să-l văd făcând ceva, iar dacă nu poate, să vină și să creadă.

Aș vrea ca toți să priviți aici, sau mai bine zis, în sus. Este mai bine așa, pentru că nu vreau să vă sustragă nimic atenția. Petru și Ioan au zis odată: *„Uită-te la noi!”* Eu nu vreau să spun aceasta, ci vă invit să privim cu toții în sus, în timp ce voi cita un alt text din Scriptură: *„El este Marele Preot al mărturisirii noastre.”* (Evrei 3.1).

Noi știm cu toții aceasta, și știm că „El este Marele Preot care poate fi atins prin simțirea neputințelor noastre.” Este adevărat? (Amin).

Mă uit să văd dacă nu recunosc pe cineva din tabernacolul de acasă. Cred că am văzut-o pe sora Rosella. Da, este aici împreună cu mama sa. Sora era alcoolică, dar Domnul a vindecat-o în adunare. Cred că aproape toți o cunoașteți pe Rosella și știți cum a mers în misiune și a mărturisit peste tot. Odată a fost o alcoolică, dar acum este o creștină care a fost chemată de aceeași slavă Shekinah. Ești bine, așa-i, Rosella? (Amin).

Cred că o cunosc și pe doamna de aici, pe cea cu mâna la gură, dar nu pot să-i pronunț numele. Da, tu. Nu vii și tu de la tabernacol? Ești doamna Peckinpaugh? Ba da. În ordine.

Și mai este în spate doamna Way, soția bărbatului care a căzut mort în biserică, din cauza unui infarct, dar a fost readus de Domnul la viață. Ați văzut pe cineva mort și readus la viață în adunare? Ridicați mâna. Deci nu ați văzut. Ridică-te în picioare, domnule Way. (Adunarea se bucură).

Predicam, ca și acum, despre slava Shekinah care este prezentă și dintr-o dată, fratele a căzut răpus de infarct și ochii i s-au dat peste cap. Soția lui, care este soră medicală de mulți ani, a strigat când l-a controlat și a constatat că i s-a oprit inima. Am liniștit audiența, m-am dus jos și l-am controlat și eu, după care m-am uitat la ea și i-am zis: „S-a dus!” l-am deschis ochii, dar erau dați peste cap, nu mai avea puls și am observat că a început să i se schimbe culoarea, așa că am zis: „Doamne Isuse...” și El a venit în scenă. Apoi a revenit la viață, dar era atât de slab... Dar iată că în seara aceasta stă aici ca un trofeu al harului lui Dumnezeu. Acesta este al cincilea sau al șaselea caz de persoane readuse de El la viață, unele după ce au fost moarte timp de șase sau șapte ore. Isus Hristos a făcut aceasta în urma rugăciunii.

Nu sunt sigur, dar cred că printre noi mai este o soră care a fost în aceeași situație,

este adevărat? Acela este fratele Brown? Nu, nu cred că este el. Îmi cer scuze. În ordine.

Rugați-vă și spuneți: „Doamne Isuse, lasă-mă să mă ating de haina Ta, fiindcă știu că ești Marele Preot. Fratele Branham nu mă cunoaște, dar Tu mă cunoști și știu că dacă mă lași să mă ating de haina Ta, voi fi bine.” Rugați-vă așa.

Doamne Isuse, poate că la încheierea adunării din seara aceasta, sunt printre noi străini care nu înțeleg, dar Te rog să-i faci să știe că mesajul este adevărat. Doamne Isuse, vino și dă-ne aceasta. Ajută-ne să ne predăm cu toții astfel încât și acești necredincioși sau creștini nou-născuți, să vadă că slava Shekinah a lui Dumnezeu este aici, Lumina care a fost fotografiată și recunoscută chiar și de știință, așa ca acum poate fi văzut în toate bisericile din lume. Noi credem în tine și știm că ești Același ieri, azi și în veci.

Fie ca Domnul Isus... (O soră începe să vorbească în limbi)... Lăudat să fie Domnul! El S-a identificat aici ca Cel adevărat.

Aș vrea să nu vă mai mișcați și să stați respectuoși.

Eu nu spun că El va face ceva, dar am încredere că o va face. Și dacă o va face, nu va adevăra această Cuvântul că El este Același ieri, azi și în veci? De unde știm noi că El este același Mesia? Prin faptul că Se identifică în Biserica Sa ca fiind același Mesia, dar cu condiția să crezi.

Acum aș vrea să vă concentrați atenția în direcția aceasta. Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru că este aici. În Numele lui Isus Hristos, iau sub control orice duh de aici, spre slava lui Dumnezeu. Voi știți ce înseamnă aceasta, așa că vă rog să fiți respectuoși.

Lumina este deasupra unei femei din spate, o tânără cu rochie roz, care se roagă pentru soțul ei. El este decăzut și stă în spate lângă stâlp. Dacă vei crede, Dumnezeu va face această minune pentru tine și el va crede.

Lângă tine este o altă femeie care se roagă pentru soțul ei. Nu, este fratele ei care va fi primit mâine în Spitalul Veteranilor. Dacă crezi, El va lucra pentru tine.

Aici este un bărbat. Domnul să te binecuvânteze. Crede și poți avea ceea ce ai cerut.

Aici este un bărbat care a fost operat de cancer. Dacă vei crede, Dumnezeu te face bine. Crezi? Domnule Wilcox, ridică-te în picioare și acceptă vindecarea! Tatăl ceresc știe că nu-l cunosc pe bărbatul acesta și că nu l-am văzut niciodată. Nu te îngrijora, domnule. Suntem străini unul față de celălalt, nu-i așa? Ridică mâna. Așa este.

Ce este aceasta? Slava Shekinah, Isus Hristos Același ieri, azi și în veci.

Doamna de culoare de aici, are o hernie și complicații. Doamnă Burnet, crezi că Domnul Isus te va face bine? Atunci poți avea ceea ce ai cerut. Amin. Eu nu am văzut-o în viața mea pe femeie.

În spate este un bărbat care suferă de astmă. Bărbatul se uită chiar acum la mine. Dacă Domnul îmi va spune cine... Domnule McGill, ridică-te în picioare și acceptă vindecarea în Numele lui Isus Hristos. Eu nu l-am văzut în viața mea pe acest bărbat, dar Atotputernicul Dumnezeu îl cunoaște.

Aici mai este un bărbat. El are un cheag de sânge în apropierea inimii. Stă în rândul din spate. Crezi că Atotputernicul Dumnezeu te va vindeca și te va face bine? Este singura ta șansă de a trăi.

Bărbatul de la capătul rândului se roagă pentru prietenul lui din Norvegia, care suferă cu spatele. Este adevărat? Ridicăm mâna. Asta este! Tu poți avea ce ai cerut.

Chemați-L! El este aici! El este în corabie! Credeți? (Adunarea se bucură).

Ridicați-vă în picioare și spuneți: „Doamne Isuse Hristoase, Te chem. Cred și Te chem în scenă pentru mine.” Ridicați mâinile așa cum stați și strigați pentru nevoile voastre, pentru că El este aici și S-a identificat ca Același ieri, azi și în veci. Slavă lui Dumnezeu!

Tată ceresc, ajută-i în acest timp de nevoi.

Satan, te provoc în prezența lui Isus Hristos cel identificat, să-i eliberezi pe cei care au aceste batiste și pe acești oameni, pentru că nu-i mai poți ține! Isus Hristos să te mustre! Oamenii cred că El este în corabie. El este aici, slava Shekinah este peste noi, așa că, ieși afară, Satan! Îți poruncesc în Numele lui Isus, să ieși afară! Amin.

- Amin -